

ærede Minister fremkom med paa dette Punkt. Jeg vil ogsaa udtale, at da der her jo egentlig kun er Tale om en fortdaig Forlængelse af praktiske Grunde, fordi denne enkelte Sporvejskoncession udløber nogle Aar tidligere end de andre, saa kunde jeg reelt set i og for sig være tilbøjelig til at slutte mig til et saadant Forslag, hvortil der dog, hvis det skulde vedtages, maatte føjes et Forbehold om, at den Ret, som Vejbestyrelsen maatte have indløst fra Staten, skulde kunne gøres gældende lige over for vedkommende Selskab. Men naar jeg i Udvalget ikke har kunnet gaa med til at tiltræde dette Forslag, er det væsentlig, fordi jeg ikke anser det for rigtigt at binde Kommunalbestyrelsens Hænder ved her at træffe en Afgørelse for Kommunalbestyrelsen, som man jo vilde gøre ved denne Bestemmelse, det er en Slags Mistillid, man viser over for den kommunale Styrelse, og man lægger jo ellers i det hele taget disse Spørgsmaal over i Vejbestyrelsens Hænder. Derfor mener jeg, at det ikke vilde være rigtigt — og jeg vil heller ikke kunne tiltræde det — om man her paa dette enkelte Punkt bandt Kommunalbestyrelsen. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til de ærede Medlemmer eventuelt at tage dette Forslag tilbage, idet jeg paa dette Punkt i øvrigt kan slutte mig til de Udtalelser, som kom fra den ærede Minister for offentlige Arbejder.

Til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm) vil jeg kun sige, at hans Ønske om at komme ind paa kommunal Drift af disse Sporveje, ved at Koncessionerne alene skulde gives Kommunerne, jo i det væsentlige vil blive imødekømt ved de Bestemmelser, som indeholdes i Lovforslaget. Thi paa ethvert Punkt vil det afhænge af Kommunalbestyrelsens Beslutning, om den selv vil drive Sporvejene. Der er kun den Forskel, at det ærede Medlem synes nærmest tilbøjelig til at ønske, at Lovgivningsmagten skulde paalægge det som en Pligt for Kommunen selv at overtage Driften, men det synes mig dog, at det ikke vilde være rigtigt at gaa med dertil. Naar man i øvrigt stiller Kommunalbestyrelsen frit her, naar man giver den Muligheden for at komme til selv at overtage denne Drift, forekommer det mig dog, at der er gjort, hvad der i denne Henseende bør gøres fra Lovgivningsmagtens Side; saa maa Valget og Bestemmelsen træffes af den kommunale Styrelse selv. Jeg er enig i, hvad den ærede Minister bemærkede, at Kommunalbestyrelsen, selv om den ikke vil drive Sporvejene for egen Regning, dog vil have Haand i Hante med Selskaberne, og paa alle Omraader

— ogsaa paa de Omraader, som det ærede Medlem særlig berørte, Arbejdsforholdene, Funktionærforholdene — vil kunne lægge et afgørende Lod i Vægtstaaen. — Det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) beklagede sig over ikke at have faaet tilstrækkelig tydeligt udviklet, hvad Meningen var med de Ændringsforslag, som vare blevne tagne tilbage, dels fra et Fleritals og dels fra et Mindretals Side. Jeg vil sige, at det, som jeg udtrykkelig udtalte, var med Forsæt, at jeg under de nævnte Omstændigheder ikke fandt mig foranlediget til nærmere at indlade mig derpaa. Men jeg vil dog til Forklaring for det ærede Medlem og Tingets øvrige Medlemmer sige, at Indholdet af selve de to Stykker i § 4, hvortil disse Ændringsforslag knytte sig: 2det Stykke og 4de Stykke, vil gibe det ærede Medlem al fornøden Oplysning. Banstueligheden har her været, at der er fremdraget det Spørgsmaal, hvorvidt den i Stykket omhandlede Ombygning kunde ske paa en saadan Maade, at den Staten forbeholdte Ret, som Vejbestyrelsen har overtaget og indløst, blev gjort gældende, forinden Ombygningen fandt Sted. Man er fra alle Sider enig om, at det er en Selvfølge, at denne Ret skulde gøres gældende, og man kunde maaste ønske om udtrykkelig at sige, at den samtidig med Ombygningen skal gøres gældende. Det er den Tvivl, der i Virkeligheden har været paa dette Punkt. — Hertil skal jeg indskrænke mig.

Bluhme: Jeg vil gerne takke den ærede Ordfører, fordi han var saa venlig at sige, hvad det var, der var Strid om imellem os, uagtet de paagældende Ændringsforslag, som han talte om, vare tagne tilbage. Havde jeg vidst, at man alligevel maatte tale om dem, var ogsaa jeg kommen nærmere ind paa dem.

Røstentved: Den væsentligste Indvending, som den højtærede Trafikminister havde at gøre imod Ændringsforslaget under Nr. 10, var den, at han ikke fandt det særlig klædeligt. Jeg skal dertil bemærke, at det finder jeg i og for sig heller ikke, at det er, naar jeg stiller mig paa et rent idealt Standpunkt. Det kan imidlertid ikke nægtes, at der her i Verden endog kan gives Eksempler paa, at der afflutes Kontrakt med Bitterlighedsvidner mellem Fader og Søn, og det er jo heller ikke saa klædeligt. Saa snart der er Tale om Forretningsforhold, kommer man let til noget, som ikke er klædeligt; og det, her foreligger, er jo i og for sig en ren Forretning: Staten sælger sin Ret til Kommunen for visse Procent af Af-